

מודעות פנימית לחסד – חשיפת הגירעון

שלום וברכה ידידיי האהובים, כמה גדול האושר לראות את הקהילה שלכם מתפתחת ומתרחבת. אנו מהללים את האל על הפלא הזה שצץ מצמיחתכם האישית, מן המחויבות והמסירות שלכם לשרת מטרה המשתרעת הרבה מעבר לעצמי הארצי שלכם.

עתה ברצוני לדבר על משמעות החסד. רבים מכם מתקשים להבין מושג זה, אך בימים עברו היה רעיון החסד מקובל הרבה יותר, שכן החסד נתפש כהיתר מיוחד מאלוהים, שניתן, או לא ניתן, מסיבותיו של האל, בלי קשר של ממש לאינדיבידואל עצמו. בתקופה שאחריות-עצמית לא היתה מפותחת ביותר, החסד התפרש באופן זה, דבר שהקל על קבלתו.

במצבה הכללי של האנושות כיום, האחריות-העצמית מפותחת הרבה יותר. אתם מבינים שאתם יוצרים את המציאות שלכם ואת חווייתכם – לטוב ולרע. היכן אם כן החסד? האם הוא סולק לחלוטין מראיית החיים והמציאות שלכם? לא ולא. חסד הוא מציאות לא פחות מיצירה-עצמית ומאחריות-עצמית – וגם אין בשום אופן שום שלילה הדדית בין המציאויות הללו. ברצוני להראות לכם את הנושא מנקודת מבט שתפתח בהמשך את הדרך לנושא זה בחשיבותו, נושא האמונה [faith].

חסדו של האל הוה. הוא קיים בכל הזמנים, חודר לכל-היש. הוא קיים בתוך עצם טבעה של המציאות המוחלטת, השפירה למהדרין. חסד פירושו שהכל חייב להסתדר לטובה, לא משנה עד כמה רעים, עד כמה כואבים, כמה טראגיים נראים הדברים כרגע. בסופו של דבר, אחרי חיים של חוויית שליליות שהוטמעו במלואן, אנשים סוגרים מעגל שלם וחוזרים אל אור האהבה, האמת, השמחה, השלום, עונג עליון, חיי נצח ורווחה מכל הבחינות. אלה יהיו לנצח המציאות המוחלטת, וכאן טמון החסד.

כיוון שכך, אינכם יכולים שלא לחיות תחת חסדו של האל. עצם האוויר שאתם נושמים רווי כולו באל. כל חומרי החיים, בכל הרמות – למן הרטט המעודן ביותר, והקרינה, ועד לחומר הגס ביותר – הכל רווי באל. עצם העולם שאתם חיים בו, היקום, הבריאה כולה, הדרך לפיה בנוי החוק האלוהי, הכל מבטא חסד אלוהי. אתם חיים ונעים והווים ביקום שעשוי מכל כך הרבה רוך, כה הרבה אהבה, נתונים לטיפולם האישי והמסור של האל החי, של הנוכחות הנצחית שמצויה בכל-היש, עד שאין מילים לתאר זאת. אתם מוקפים ביקום שבו פשוט אין ממה לפחד, אף פעם, ולא משנה מה הם פני הדברים כרגע.

הבעיה אינה למשוך את חסד-האל אליכם. אינכם צריכים למשוך אותו שכן הוא כבר שם, ממלא כל נקבובית בהווייתכם. הבעיה היא היעדר חזון, ראייה מוגבלת, פרשנויות מעוותות, השקפתכם הלקויה, המחסומים האישיים שלכם. אלה נראים כמו חומות ברזל הסוגרות עליכם ומונעות מכם להבחין בחסד ולחוותו. במציאות, החומות הן ערפל שחייב להתפוגג מיד עם ארגונו מחדש של שדה הראייה שלכם, ובכך תתחילו לפוגג גם את הפגמים והמחסומים באישיותכם. כתמיד, התהליך מתחיל באירועי היומיום הקטנים. כפי שאמרתי לכם פעמים רבות, על נקלה ניתן לדעת האם אתם נמצאים באמת או לא לפי ההרגשה שאתם מרגישים. המדד הזה תמיד עומד הכן לשירותכם. אם אתם בהרמוניה עם החיים, אם אתם שמחים ומפעמת בכס תקווה, היו בטוחים שאתם נוטלים את חלקכם בחסדו של האל, חסד המקיף אתכם וחוזר בכס לרוויה, ושאתם באמת – לפחות במידה המוגבלת שמאפשרת התודעה שלכם במצבה הנוכחי – שאתם באמת ביחס לחוויית ולתגובות המידיות שלכם לעולם סביבכם.

אך כאשר ההפך קורה, כשאתם במצב של הפרעה, של פחד ושל חוסר הרמוניה ביניכם לבין עצמכם ולאחרים ולחיים בכלל, אתם שוכחים את המפתח הזה. הייתי רוצה שכולכם תבחרו לזכור לעשות בו שימוש. הספיגו את עצמכם באמת זו בתוך המדיטציות היומיות שלכם. כשאתם אומללים, פוחדים, רפויי ידיים, בחושך, דעו לפחות שאתם לא באמת, וההבדל יהיה גדול. דעו שהמחסומים שלכם, הראייה הפגומה שלכם, הפרידו אתכם מחסדו של האל, חסד שבו אתם שוכחים אפילו כעת, אף שאינכם יודעים זאת.

ההרגל שלכם להקדים תוצאה לסיבה יוצר תפיסות מוטעות ופרשנויות שגויות מאוד לגבי החיים, שמונעות מכם לחוות את החסד. ההרגל האוטומטי לחשוב חשיבה הפוכה זו משתרע על נושאים והיבטים רבים ושונים של המציאות. דוגמה אחת היא ההנחה שחוויית חסד-האל היא דבר שצריך להינתן לכם. הנחה אחרת היא שהאמונה מגיעה גם מבחוץ, כאילו יום אחד יתווסף לכם משהו שחסר בכס כרגע. לא חסר לכם חסד וגם לא אמונה. כמו כל דבר אחר, גם הם קיימים בכס כבר עתה, ואם רק תוכלו להתחיל לחשוב על עצמכם במונחים אלה, הכל ייפול למקומו. יש לכם מושג על התיאוריה, אבל בחשיבה המורגלת שלכם אתם מתנגדים לאמיתותה. אתם חושבים על עצמכם כעל כלי ריק שצריך להתמלא.

להיעשות [Becoming] מרמז על רכישת דבר מה שאין לכם כבר עתה. אך במציאות, אתם הנכם כבר עכשיו כל מה שתוכלו ליחל להיות. כל מצבי התודעה שאתם שואפים להשיג נמצאים ברשותכם כבר עתה. פשוט, רק חלק מוגבל מהעצמי השלם שלכם פעיל ברמת המציאות שלתוכה נולדתם. המשימה שלכם היא לשחרר בהדרגה את אותם חלקים שלכם אשר קיימים במלואם ברמה אחרת של המציאות, אך יש להכניסם לתוך הרמה החומרית. העצמי הנמוך קיים בדיוק בגלל המגבלה שבאמצעותה אתם מתממשים ומממשים ברמה זו של המציאות. התרחבות, צמיחה, התפתחות – כל המונחים הללו אומרים רק דבר אחד: להוציא לאור את השלמות של מה שאתם כבר עכשיו במהותכם. אם תוכלו לחשוב על התהליך הזה כעל שחרור מה שקיים בכס כבר עתה, יותר מאשר להיעשות משהו שאתם לא, שהוא זר לכם עדיין, תסייעו במידה רבה לתהליך שלכם. כך שאתם יכולים להוציא לחופשי את מודעותכם הפנימית לחסד. אתם יכולים לקרוא דרור לאמונה הקיימת בכס כבר עכשיו, לידע שאתם חיים ביקום ענוג, שהתגבש מתוך אהבה ואכפתיות אישיות, שאין ממה לפחד כלל. אם כך תראו בעיני

רוחכם, אתם תשחררו מתוכם מודעות חדשה, ידע חדש, אמונה חדשה, דרכים חדשות להגיב, שיפתיעו אתכם וימלאו אתכם פליאה ושמחה.

מה הם המכשולים בפני שחרור האמונה שלכם, הידע, המודעות, הקיימים בכם כבר עתה? המכשול הראשון הוא חוסר ידיעה שהמודעות והאמונה כבר קיימות בכם. יש לפתח ידע זה, ולהתחיל עם המוח והחשיבה החיצונית. רק לשקול את האפשרות שאין ממה לפחד, שאתם חיים ביקום שפיר לחלוטין, שאתם מלאים באלוהים החי, יגרום לכם אוטומטית לקרוא תיגר על הפחדים שלכם, על הספקות, על חוסר האמון שלכם ועל האמונות השליליות. דבר זה בתורו יקל עליכם מאוד לבטוח בחיים ובחוקיהם, לבטוח די הצורך כדי להסתכן בנתינה. הנתינה היא אכן מנוף חשוב, וקשורה לאחד מחוקי החיים שאין לשנותם: רק כשאתם נותנים מעצמכם, מתוך הלב ועם הלב, יכולים אתם לקבל באמת.

שוחחנו רבות על חוק הנתינה והקבלה. חשיבותו רבה כל כך, עד שהוא נלמד בלי יוצא מן הכלל בכל הכתבים הדתיים שהופיעו אי פעם. עם זאת, החוק בדרך כלל לא מובן נכון, או לפחות בצורה מעוותת קלות, שדי בה כדי לגרום לכם לשים אותו בצד. אתם מאמינים שזהו צו מתחמד שהוציאה רשות שרירותית שבאה אליכם בדרישות ואחר כך, אולי, תתגמל אתכם במשהו בתמורה. אתם רואים בכך צורה של מיקוח, ואתם מתנגדים לרעיון בגלל פגיעתו בכבוד האדם. אינכם נותנים אמון ביקום שהוא פדגוגי ומתייחס אל האינדיבידואל כאל ילד סורר – אף שלבטח זו לא האישיות האמיתית שלכם, לא ההווה האמיתית שלכם, שמאמינה בעיוות הזה.

מה אומר חוק הנתינה והקבלה במציאות? כל אדם מכיל מנגנון מובנה שאינו מאפשר לקבלה להתרחש כאשר הנשמה בולמת את יכולתה ואת כמיהתה הפנימיות לתת. היות שבמציאות הנתינה והקבלה הן אותה הזרימה, אותה התנועה, האחת לא יכולה להתקיים בלי האחרת. כאשר הבלימה הזו לא מאפשרת לנשמה להיכנס לזרם האוניברסלי של חיים ותנועה, תהליך הנתינה והקבלה נעצר כולו, וכך חסדו של האל, על כל גילוייו, אינו יכול לחדור לתודעת האישיות. כאילו כל השפע בעולם היה מונח לפניכם, ערוך ומוכן לקראתכם לטעום ממנו ולחוותו, אך היד לא יכולה להגיע אל האוצרות; החושים לא מסוגלים להבחין בהם; המוח אף לא מסוגל לראות את ממשותם השופעת. כאילו קהו חושי התפיסה של האישיות כולה, וכל תמונת החיים התעוותה. כך מתחזקת בכם האשליה שאתם חיים ביקום דל וריק, ומתגברת האמונה שגם היקום הפנימי שלכם דל הוא וריק באותה המידה, ואין לכם דבר לתת מתוכם ושום דבר לקבל מבחוץ.

כידוע לכם, כל עמדה, כל מצב מנטאלי ורגשי, יוצרים תגובות שרשרת ומעגלי קסמים – חיוביים או שליליים, לפי מידת האמת או הטעות הגלומות באמונה, בעמדה ובדפוס ההתנהגות. כשאתם שוגים באשליה שהיקום החיצוני והפנימי, שניהם ריקים ומרוששים, אוטומטית אתם יוצרים מעגל קסמים שלילי. אמונתכם חייבת לגרום לכם לצבור את עצמכם, לצבור את האוצרות והכישרונות שלכם, לצבור את כל מה שיש לכם, כל דבר רוחני או חומרי. אתם קופצים את היד במקום לתת בנדיבות, וכך אתם מפרידים את עצמכם מהשפע שמקיף אתכם וחדור בכם לרוויה. מנגנון פנימי זה אינו מאפשר לקבלה להתרחש; הוא מחזק, ולבסוף גם מאשר לכאורה, את נקודת מבטכם על דלות החיים והעצמי.

לעומתו, מעגל הקסמים החיובי יכול להיווצר מן ההסתכנות לתת בנדיבות תוך ציפייה מודעת לגידול השפע, משום שהפחד מעוני ומחסור עשוי להתברר כאשלייתי. ככל שאתם מתחילים לתת לאלוהים מתוך אמון ואהבה, אתם משחררים מתוכם את האמונה הפנימית שלכם ומוציאים לאור את ראייתכם העכורה. לא זו בלבד שתראו את השפע מקיף אתכם וזורם דרככם, אלא גם תפתחו את הסגר שנעל את המנגנון. אתם תיפתחו אל העולם העשיר ותראו לו להעניק לכם את כל המצוי בו בשפע מדהים, ושניתן לכם מהבורא באהבה בלי גבול. אין מילים לתיאור התפארת הזו. כשאתם מסתכנים ומסכימים לתת בנדיבות, אתם נכנסים למעגל קסמים חיובי; אתם יכולים אז להרשות לעצמכם לשחרר את אוצרותיכם הפנימיים והחיצוניים במידה גדולה יותר, בגלל הידיעה שאוצרות אחרים יבואו תחתם לנצח ובאין מעצור, בזרם בלתי פוסק. ככל שאתם מקבלים יותר, כך אתם יכולים לתת יותר, וככל שאתם נותנים יותר, כך גוברת היכולת שלכם לקבל. הנתינה והקבלה הופכות אז לאחד.

על כן הצעד הראשון חייב להיות להסתכן ולתת בנדיבות. חשבו על הפחד הגורם לכם להיאחז ולצבור כעל פחד שגוי. קחו לתקופת ניסיון כלל-יסוד חדש לחיים, והתחילו בהדרגה להיפטר מהכלל הישן שהתברר כמזיק בגלל תמונת החיים השקרית שצ'יר. תמונות כוזבות מוזנות מן האמונה בהן, ממש כמו תמונות אמיתיות. רק הטלת ספק גורמת לתמונות הכוזבות לאבדן מכוחן. קריאת-התיגר עליהן משולה לעקירת עשבים רעילים והחלפתם בשתילים חדשים ויפים. כשאתם נותנים בנדיבות מתוך אמונה באל, מתוך אהבה לאל ואמון עוד בטרם השתכנעתם שהפחד לתת אינו מוצדק, התחלתם בכך לשתול לכם גן רוחני חדש, שופע, עשיר ויפהפה. כשאני אומר רוחני, אין הכוונה למשהו רחוק, מעורפל ובר-מימוש רק בעולם הבא. כוונתי למשהו ממשי, משהו שחייב במקדם או במאוחר להתבטא בחיכם החומריים, כאן ועכשיו, בעושר פנימי וחיצוני.

וכעת הגעתי אל מכשול נוסף שלכם לבנות מעגל קסמים חיובי, כזה שבו אתם זורמים בהרמוניה עם הבריאה וחיים בתוך הסדר והחסד האלוהיים. זהו מכשול חשוב ביותר, אך רק לעתים נדירות אתם רואים אותו כהווייתו. הוא קיים בכל הרמות: ברמה הפנימית, הרגשית, הפסיכולוגית, הרוחנית והאישית, וכן ברמה החיצונית, הכללית, האוניברסלית והקולקטיבית. בחרנו את הנושא הזה בזמן הזה לא רק כדי לעזור לכם אישית בנתיב האינדיבידואלי שלכם, אלא גם כדי לעזור לכם לבנות את המודל החדש לממשל עולמי במסגרת קהילתכם הממשיכה להתרחב.

המכשול הנדון נעוץ בטבע האדם, בנטייה שלו לבנות על ג'רעון, נטייה הקשורה הדוקות לאמונה ביקום ריק, עני, קפון-יד. הרשו לי עתה לדבר בצורה מפורשת יותר. ראשית קחו את הרמה האישית והרמה הפנימית. כאשר אתם בונים אמונות חיוביות

ודפוסים חיים חיוביים על גבי אמונות שליליות לא-מודעות או מודעות-למחצה, אתם בונים על גירעון. כאשר אתם מאמינים בחשאי שאתם אדם שאי אפשר לאהוב ואי אפשר לקבל, אתם בונים על גירעון. כאשר אשמות אמיתיות וכוזבות מונעות מכם להפקיד את עצמכם במלואכם בידי האל, אתם בונים על גירעון. כאשר אתם מניחים שהיקום עוין ומתגוננים מפני העוינות-כביכול בכלי משחית – הגנות שייתכן שאתם מודעים אליהן וייתכן שלא, ואולי מוצאים להן רציונאליזציות וצידוקים – אתם בונים על גירעון.

למראית עין, בנייה על גירעון יכולה להצליח לזמן מה. זו הצרה. זמן מה, הכוב מצליח כביכול במעשיו, ובאופן זמני הוא משכנע. הבונה את ביתו על חולות נודדים עשוי בהחלט להקים מבנה נעים לעין שמחזיק מעמד פרק זמן. כשהמבנה מתחיל להתפורר, הבנאי אינו רואה את הקשר, משום שסגר את מודעותו שלא לראות את הבחירה שעשה לבנות על יסודות רעועים. הוא יכול אז לייחס את התפוררות הבית לסיבות אחרות, אבל רציונאליזציות מסוג זה רק משמרות את תמונת החיים האשלייתית ומעודדות את הנטייה לבנות על גירעון.

השיטות שנתתי לכם לעבודת התיב נועדו להעלות את הגירעונות שלכם אל פני השטח של התודעה; הן מונעות התעלמות מהגירעונות. נתיב ההתמרה נועד במפורש ליצור סדר פנימי, כואב ככל שיהיה בהתחלה, כדי שתוכלו להתחיל לבנות על נכסים אמיתיים, ולעולם לא להרשות ל"כלכלה הפנימית" שלכם להתבסס על הונאה ויסודות רעועים. הכאב הזמני הכרוך בחשיפת החובות, הגירעונות שלכם, נובע ממסקנה גבוהה, הגורסת שהחשיפה דנה אתכם לקבל את העוני כ"מציאות" שלכם. אינכם יכולים לבטוח בעצמכם לשנות את הניהול הכושל שלכם, לבטוח שאתם יכולים בהחלט ליצור עושר אמיתי המבוסס על מדיניות בריאה. תמיד אתם פועלים על גירעון, נותנים בדרך מעוותת שאינה קשורה כלל לנתינה אותנטית. זו נתינה מעמידת פנים, ביותר ממובן אחד. לדוגמה, אתם מקרינים אל העולם את עצמי-המסכה, אבל מבפנים אתם מתבוססים בייאוש על מי שאתם מאמינים שאתם באמת, או שאתם נותנים משהו קטן כדי להשיג בדרך מניפולטיבית את מה שאתם מאמינים שלא מגיע לכם. סוגים כאלה של "נתינה" מהעצמי-הנמוך הם הביטוי הגלוי של הבנייה על גירעון. על פני השטח, דרכים שקריות לנתינה עשויות להצליח באופן זמני, אך הגירעונות הפנימיים טופחים, וכדי להימנע מפשיטת רגל הכרחית, אתם מסתירים את ההתרוששות שיצרתם. אתם חוטפים מכל הבא ליד אמצעים חיצוניים, זמניים וחסרי ביסוס, רכובים על העמדת פנים ומוקירים את האשליה שניתן להמשיך כך לנצח.

כך אתם בונים מסכת אשליה, על גבי האשליה של העצמי-הנמוך. מסכת האשליה מעמידה פנים שההתנהלות הזו יכולה להימשך לנצח. אשליית העצמי-הנמוך מאמינה שהעולם הוא שפל ועני. במילים אחרות, אתם מאמינים אך ורק בעושר האשלייתי הנרכש במזימות, העמדות פנים וחמדנות, ולא בעושרה האמיתי של הבריאה של אלוהים. באופן מעשי הדבר מתבטא בהשקעת כמות גדולה כל כך של אנרגיה במסכה ובעצמי הנמוך, עד שלעולם אינכם מעיזים לחשוף את הגירעונות ואת פשיטת הרגל הפנימית הרוחשת מתחת לפני השטח. כשאתם עובדים עם העוזרים והעמיתים שלכם ומביאים את כל האשמות שלכם ואת כל תחבולות העצמי-הנמוך לקדמת הבמה, אתם עומדים שם בעונייכם. אתם כבר לא מסתירים תחת ציפוי מזויף. אתם כבר לא מנסים להתחמק מהעוני שיצרתם בלי משיגים דרך אמונות שווא ואמצעים הרסניים שרק הגדילו את הגירעון; אתם גוברים, באמצעות אמונה, על הפחד וההתנגדות להכרזה על פשיטת רגל שהסתרם בקדחתנות כה רבה. אז אתם יכולים להתחיל להכניס סדר חדש ובריאה בעושר הפנימי שלכם, שרק ציפה לרגע זה להתגלות ולהעשיר אתכם.

כל המשברים האישיים וכל התקלות אינם אלא פשיטת רגל שנחשפה במערומיה. משברים כאלה ניתן לגרום במכוון בנסיבות מבוקרות בעבודתכם עם העוזרים או עם הקבוצה שלכם. אתם צולחים את הבושה להראות את גירעונותיכם, אתם חדלים סוף-סוף לבנות עליהם, ואתם משייטים דרך הפחד והכאב הנובעים מהאמונה שזו המציאות הסופית שלכם. עד מהרה אתם מגלים את העושר האמיתי שמאחורי מאמצים הקדחתניים להסתיר את העוני שעטיתם על עצמכם – ושלכן הוא יצירה-עצמית – כאשר העמדתם פני עושר כוזב הבנוי על גירעון.

"ניהול הכספים" הרוחניים והרגשיים שלכם מתבטא לעתים קרובות גם ברמה החומרית. אנשים רבים חיים מעל האמצעים שלהם; הם צפים על פני ים של חובות; הם מכסים חור אחד ביצירת חור חדש נוסף. אף שהם חיים באקלים של חרדה מתמדת הם מסרבים ליצור סדר, משום שאינם מאמינים שיכול גם להם להיות סדר ושפע, והם ממאנים לתת. אולי אינם רוצים לתת ולשלם את המחיר ההכרחי, שהוא אולי לתת את המיטב שבהם לעבודתם. במקרה כזה הם אינם יכולים להתפרנס בכבוד; הם תלויים באחרים וצוברים חובות. עם זאת, במקרים מסוימים, התהליך הפנימי של עבודת התיב מגיע לבסוף אל הרמות החיצוניות ומתגשם בצורה חומרית. אפילו יצרתם ישיבות תקציב עבור אלה שהגירעון הפנימי שלהם מתבטא ברמה החיצונית. באופן זה אתם יוצרים סדר חדש ובריאה, וכבר אינכם חייבים לפעול על גירעון. ישיבות תקציב, אף שהן מטפלות בביטוי החיצוני, הן העתק מדויק של עבודת התיב ברמה הפנימית, הפסיכולוגית והרוחנית.

ידידי האהובים, חשוב מאוד לראות שכספים, כלכלה ונוהלי ממשל קולקטיבי, פועלים בדיוק לפי אותם הדפוסים. הם בריאים כאשר הממשלה בנויה על נכסים, ולא על גירעון; על רזרבות, לא על חובות; על מלאות, לא על ריקות. אלה מכם שרכשו ידע מסוים על דרך ניהולן של ממשלות – לאומיות ובינלאומיות – קל יהיה לכם לראות איך העיקרון הנדון מתבטא ברמות החיצוניות והקולקטיביות, בדיוק באותה המידה כמו ברמות הפנימיות והאישיות. בכל פעם שמדינה עוברת משבר חמור – מהומות, מהפכה, מלחמה, התמוטטות כלכלית – זו תוצאה של המתנה ממושכת מדי לפני ההתנדבות מרצון לעשות ניקיון ולהכניס סדר ואמת על ידי בחירות שנעשות במכוון ועיבוד הדברים בנסיבות מבוקרות. זו התוצאה כאשר אין רצון לחשוף את

הגירעונות ולאפשר לשפע האמיתי להיכנס במקומם. משבר ממשלתי מסוג זה משול להתמוטטות שקורית לאינדיבידואל המסרב לחשוף את עונו הפנימי, את העמדות הפנים ואת הגירעון הפנימי שלו או שלה. כאשר ממשלות נוהגות בעיקר בחוסר צדק, חיות על חמדנות ושאיפה לכוח, כשהן זוממות ומשקרות כדי להונות את האנשים, לא זו בלבד שתמיד הן יוצרות גירעון רוחני, אלא באופן בלתי נמנע הן גם יוצרות גירעון חומרי. את המאָזְנִים הלא מאוזנים שנוצרו ניתן להסתיר רק עד גבול מסוים. בסופו של דבר הכל חייב לעלות אל פני השטח, כדי שניתן יהיה לכוון סדר חדש. כאשר מדינות עוברות משברים מסוג זה, לעיתים קרובות השינויים נעשים בהתחלה מתוך הכוונות הטובות ביותר. חוקים ושיטות חדשים נוצרים, וכן אמצעים קולקטיביים חדשים וצורות ממשל חדשות. אך כאשר המשמעות הפנימית הולכת שוב לאיבוד, אותו הגירעון ייווצר בכלים אחרים. כוחות האופל יכולים שוב לעוות את האמת ולפתות את האנשים להתרחק מהאמת הפנימית של אלוהים. שוב תיטשטש הראייה שלהם ויצטברו מחדש גירעונות. לפיכך, הפיתרון לעולם לא טמון רק בצורת הממשל שאימצתם, או בצעדים החיצוניים שנקטתם, אף כי יש להודות שאמצעים מסוימים הם טובים יותר מאחרים בזמנים שונים.

אם תתנו מבט נוקב ויודע-דבר בממשלות השונות, עד מהרה תראו היכן ואיך נוצרים הגירעונות שלהן. לפעמים הגירעונות הישירים, החומריים, ניכרים בבירור בכלכלה של מדינה מסוימת. במאמציה הקדחתניים להעמיד פנים, לצוף, ניכר שהממשלה מתחמקת מחשיפה באופן זמני ומנסה לסתום חור אחרי חור, תוך שאינה מעיזה לבטוח ביכולתה ליצור עושר אמיתי. במצב זה, מפחיד מדי להודות במאָזְנִים הלא מאוזנים ובניהול הכושל. כאשר אין די אמונה, תמונת העולם הכוזבת על יקום עני, לא ראוי לאמון, ריק, אינה מאפשרת לעשות את הצעד המתבקש ולנהוג בכנות.

רק דרך אלוהים ניתן לעשות את הצעד המתבקש, מתוך אמונה מוחלטת ועל ידי הליכה אל אלוהים ועם אלוהים. ההסתכנות להיות בעלי אמונה יוצרת אצלכם את האמונה ואת החוויה שמוצדק להיות בעלי אמונה. לכן זו איננה להניח שניתן לכוון סדר עולמי מאוזן, הרמוני ושופע שיש בו צדק ושלוש, בלי תקשורת ישירה עם העולם האלוהי ועם המשיח, הקריסטוס, שבתוכם וסביבכם. אם אתם מתעלמים מקיומו של האל, אינכם יכולים להבחין בנוכחותו וגם לא לשמוע את הנחיותיו ועצותיו ולקבל את השראתו האוהבת. כך לא תוכלו לאזור אומץ ולצלוח את החשיפה הזמנית סביב פשיטת-הרגל הפנימית, שלעתים קרובות היא גם פשיטת-רגל חיצונית שקורית לאינדיבידואלים כמו למדינות. אפשר לפנות את עיי החורבות ולבנות סטרקטורה טובה יותר, רק כאשר כל המשתתפים מלאים ברצינות במניעים הטהורים ביותר ומבקשים ישירות מנוכחותו הנצחית של האל לעזור להם בהשראתה. זוהי תקוותכם בעולם בו אתם חיים. כל דבר שנעשה בלי אלוהים, לא משנה עד כמה אינטליגנטי ויעיל הוא עשוי להיראות בתחילת הדרך, מועד לכישלון בטווח הארוך. רק דרך האל ואיתו יכולים אתם לאזור אומץ וכנות לבטוח בפתיחות מוחלטת. אז ניתן להתחיל בבנייה מחדש, ברצינות ובכבוד. רק כך יפעלו כל הממשלות על נכסים. רק אז יהיה תפקודן בריא, בזרם קבוע ומאוזן של נתינה וקבלה. המלאי שלהן לא יאזל לעולם משום שהכל מבוסס על אמת, צדק והגינות.

במצב זה, מדינה אחת לא תמנע ממדינה אחרת את משאביה; לחצים הדדיים ומשחקי כוח לא יביאו להשחתת העולם שברא אלוהים למען יוכלו כולם לקחת מכל דבר, לא משנה מה מקורו. מדוע לדעתכם פיזר אלוהים את המשאבים כך שאת חלקם ניתן למצוא אך ורק בחלקים מסוימים של העולם, ואחרים בחלקים אחרים? חוכמתו של הבורא מאצילה סיבות ומשמעויות עמוקות ביותר. אין שום דבר שהוא סתם תאונה. הסיבה לפיזור משאבי העולם היא לעזור לאנשים לחלוק ולהתחשב בכל האחרים. הדבר גם יאפשר לכם לקבל בלי הגבלה את מה שנחוץ לכם ומה שיש לאחרים. ממש כאן ניתן לראות כיצד חוק רוחני פועל ברמה מעשית ביותר. נתינה וקבלה זוכות להתקיים כאשר מדינות חולקות את משאביהן במקום לאגור אותם ולנצלם לרכישת כוח והון נוספים, בלי להתחשב במספרם הרב של המקופחים.

ידידיי האהובים, אלה הם העקרונות שעליהם צריכה לקום הקהילה שלכם. כך תוכלו לתת דוגמה אמיתית. הרשו לי עתה לומר כמה מילים על התהליך ולתת לכם מספר הנחיות, אבל על הפרטים תצטרכו לעבוד בעצמכם. עליכם להפוך את עצמכם לערוץ תקשורת עם רצון האל לגבי כל פרט, אך נחוצות גם כמה הנחיות מבחוץ. לאחרונה גם נשאלתי שאלה העוסקות בנושא זה. נעשיתם מודעים לחוסר איזון מסוים שקיים בסטרקטורה שלכם. האיזונים משתנים בלי הרף בכל פעם שאחד הצדדים עולה במשקלו על האחר. בהתפתחות האינדיבידואל, כמו בהתפתחותו של אורגניזם קולקטיבי, יש לבחון שוב ושוב בקביעות את האיזונים ולתקן אותם על מנת לכוון מבפנים ומבחוץ הרמוניה, בריאות והון שנרכש ביושר – דהיינו, השפע האלוהי.

הנה מספר הנחיות מפורטות:

יש לבחון מתי האינדיבידואל זקוק לתת יותר לישות הקולקטיבית, ומתי ניתן להפוך את התהליך והישות הקולקטיבית יכולה לתת יותר לאינדיבידואל.

לעולם אל תחיו מעל האמצעים שלכם. פעלו מתוך מלאות ואל תפעלו על גירעון, וגם אל תעשו זאת ברוח של חרדה וחוסר אמון. אפשר להיות בעלי אמונה ועם זאת לא להשתמש באמונה שגויה להצדקת הנטייה הרווחת בעולם לפעול על גירעון. בו בזמן עליכם לבנות סדר עדיפויות בדרך מעמיקה. ייתכנו מצבים זמניים שבהם לא ניתן להימנע מגירעון ברמה החומרית, עד לביסוסם של מלאות ותפקוד על נכסים.

אם תזכרו כל העת את המטרה הזו, אתם תשיגו אותה. ייתכן שנחוץ יהיה לשמור על תקציב נמוך יותר משהייתם רוצים; אולי פירוש הדבר הוא שכקהילה, יהיה עליכם להסתדר זמנית בלי משהו שאתם אוהבים לראות כחיוני, עד שתוכלו להרשות

אותו לעצמכם באמת. אולי יהיה עליכם לשקול מחדש מה חיוני ומה לא, ולבחון זאת לאור העבודה שיש לעשות, ולראות תמונה רחבה יותר של המשימה המתבצעת.

באופן זמני, ייתכן שיותר מכם יצטרכו לתרום בנתינה, כפי שעשו כמה מכם למן ההתחלה. בלי זה, הקהילה הזו לא היתה קיימת במתכונתה הנוכחית. החוק הגשים את עצמו בבירור בכך שאף אחד לא סבל מחסור מהנתינה; בדיוק להפך, שפע רב יותר צמח עבורם. כאשר יותר מכם יאמצו את הרוח הזו, יותר שפע ייווצר עבור הנותנים ועבור הישות הקולקטיבית, עד שזו האחרונה תהיה בריאה דיה בכל הרמות, לרבות הרמה החומרית, ותוכל בתורה לתת יותר ויותר לאינדיבידואלים שבהם מדובר. אך אין לשכוח כי גם כאשר בריאות ושפע רוחניים וחומריים כבר הצמיחו שורשים עמוקים, כל אדם חדש שרוצה להתחייב לשלב ארבע – או במונחים אחרים, רמת ההתפתחות השלישית, זו של טיפוח אחרים – זקוק לעבור תקופה של נתינה בלי תמורה גדולה. אם מדלגים על הצעד הזה, בריאותה הרוחנית של הקהילה תסבול, דבר שיפיע בסופו של דבר גם על בריאותה החומרית.

הרבה מאוד ישתנה עם ההשקפה החדשה. תאבדו את החרדה הקלה שממשיכה להציק לכם משום שאתם עדיין מגששים באפלה אחר איך לבנות כלכלה הפועלת על נכסים במקום על גירעון. יש להבין שמדובר בשכפול מדויק של התהליך הפנימי שעובר האינדיבידואל בנתיב ההתמרה. עם זאת, אם הקונספט והחזון חסרים, התמונה החיצונית לא יכולה להגשים באופן מיידני או במהירות את הסדר הפנימי שכבר קיים. לעתים קרובות יש לטפל בבעיה משני הצדדים; עליכם להעמיק את העבודה הפנימית ברמות הרוחנית והפסיכולוגית ולטהר את מה שפועל על גירעון. בו בזמן עליכם להגשים תהליך דומה גם בענייני הכספים האישיים שלכם – ושיבות תקציב הן חלק בלתי נפרד מהיבט זה. ואחרון אחרון חביב, יש להחיל את אותם העקרונות על ענייני החומריים של הישות הקולקטיבית. אז זו הרמוניה אמיתית. הנתיב שלכם כולו, על כל דרכי הפעולה שלו, יתפקד בצורה חלקה וברוחב יד. יהיה לכם שפע רב יותר שהרווחתם היטב ומגיע לכם ביושר, ושלכן ניתן ליהנות ממנו ללא רגשי אשם. השפע יועיל לרבים, ובין היתר הוא גם יאפשר לאלה הזקוקים לקיום חומרי בתחילת הדרך לקבל מלגות עד שיוכלו לקיים את עצמם.

הרצאה זו מכסה הרבה מעבר לעצות העובדתיות שבסופה כמובן. עליכם להבין לעומק חוק ועיקרון אלוהיים. עליכם לזהות את כל החסימות המונעות מכם להבחין ולקחת חלק בחסד האלוהי הנוכח-תמיד. אז תוכלו להוציא לחופשי את האמונה שבתוכם, שתהיה מציאותית משום שזו חוויית היש, ולא אמונה במה שעלול להתגלות כמשאלת לב אשלייתית שאתם מייחלים לה.

יקיריי, המשיח מחבק ועוטף את כולכם ומלווה אתכם בכל מעשיכם ובכל מחשבותיכם. אתם מבורכים.

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי